

на Австрия 80.000, а въ случай на нужда даже 120.000 войски, но, както по финансови съображения, тъй и особено за това, че флотата ѝ не била още стъкмена и не можала да излѣзе въ морето, не била готова за война. Въ лагера задъ Двина въ Лифляндия били събрани още само 50.000 русски войски, а военнитѣ дѣйствия било рѣшено да се почнатъ не по рано отъ пролѣтъта 1757 година.

Франция се задължила да извади 100.000 войски въ Ханноверъ, а отъ тамъ въ срѣдата на самата Пруссия.

Броя на саксонскитѣ войски не надминуваѣ 18.000 души, но Августъ III се задължилъ да го увеличи до 40.000 души.

Най послѣ силитѣ на съюза наскоро щели да бжджтъ още увеличени съ имперската и шведската армии.

Фридрихъ II отъ своя страна, като билъ увѣренъ, че Мария-Терезия ще употреби всички усилия за обратното покорение на Силезия и като се намиралъ всѣкога въ пълна извѣстностъ за съдържанието и цѣлѣта на тайнитѣ дипломатически сношения между виенския, петербургския и дрезденския дворецове, дѣятелно се готвилъ въ тѣчение на 10 години за нова война съ Австрия. Въ 1756 година Пруссия (по собственнитѣ думи на Фридриха), по броя на жителитѣ и по народното си богатство била два пжти по силна, отколкото въ края на царуването на Фридриха-Вилхелма I. Благоразумното управление на финанситѣ дало на Фридриха II възможностъ да направи значителни икономии, достатъчни да покриятъ расходитѣ на нѣколко похода — згоди, каквито тогава нѣмала нито една отъ европейскитѣ държави. Силитѣ на пруската армия, които при сключването на дрезденския миръ били около 99.000 души, въ 1756 г. възлизали вече до 120.000 напълно готови за война, а

по тактическото си устройство и дисциплината значително надминуваѣ всичкитѣ европейски войски. По важнитѣ пруски крѣпости били доведени въ отбранително състояние. Укрѣпленията на Нейссе, Козель, Глацъ и Глогау били поправени и усъвършенствувани, а града Швейдницъ, който трѣбвало да служи за стоварно мѣсто въ случай на дѣйствия противъ Бохемия, обърнатъ въ крѣпостъ. Въ крѣпоститѣ и въ много други пунктове били събрани значителни военни запаси, а въ Нейссе обсадния артиллерийски паркъ (80 топа и 20 мортири). Броя на баталионитѣ въ гарнизоннитѣ полкове билъ увеличенъ: въ Силезия до 8, въ Пруссия до 3, а въ Бранденбургия до 2. Съюза на Фридриха съ Англия му доставилъ тѣзи згоди, че жителитѣ на Ханноверъ, Хессенъ-Кассель и Брауншвейгъ станали ревностни негови привърженици, а английскитѣ субсидии увеличавали паричнитѣ му срѣдства. Въ началото на 1756 година главнитѣ сили на пруската армия били събрани при Магдебургъ и Франкфуртъ на Одеръ и срѣщу Виттенбергъ, а останалитѣ войски заемаѣ Бранденбургия и Силезия.

Намѣренията на съюзнитѣ държави касателно дѣйствиата противъ Пруссия се развивали постепенно още отъ 1746 г., но отварянieto на войната било рѣшено и плана за нея билъ окончателно съобразенъ (въ Петербургъ) въ края на 1755 година. Общитѣ военни дѣйствия, вслѣдствие неготовността на съюзницитѣ за война, трѣбвало да се почнатъ на пролѣтъ 1757 година. Рѣшено било: като се възползватъ отъ неважния и миролюбиво свършенъ вече споръ между Фридриха II и меклембургския херцогъ, да обявятъ на Пруссия война, да я нападнатъ отъ всички страни, да възвър-